

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΥΠΟΥ

Η Ελληνική Κοινωνία της Πληροφορίας και η
Παγκόσμια Υποδομή της Πληροφορίας:
Σχόλια στην Σύνοδο των G7

Η Ομάδα των επτά πλέον αναπτυγμένων χωρών στην έκτακτη σύνοδο 25 και 26 Φεβρουαρίου 1995 στις Βρυξέλλες με θέμα την Κοινωνία της Πληροφορίας κατέληξε σε τρεις θέσεις-κλειδιά:

- Πρώτον.* Αποφυγή του τεχνητού τεμαχισμού της παγκόσμιας αγοράς, είτε λόγω της ύπαρξης εθνικών μονοπωλίων, είτε μέσω της θέσπισης διαφορετικών και μη συμβατών προτύπων. Προώθηση της διαλειτουργικότητας και συνδεσιμότητας.
- Δεύτερον.* Ανάγκη νέων κανονιστικών πλαισίων, είτε αυτά αφορούν την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας, είτε την προστασία ατομικών πληροφοριών.
- Τρίτον.* Εξασφάλιση ίσων ευκαιριών. Αποφυγή της κοινωνίας δύο ταχυτήτων είτε μεταξύ κρατών είτε μεταξύ ατόμων.

Η έγκριση της Ελληνικής στρατηγικής προς την Κοινωνία της Πληροφορίας από την Κυβερνητική Επιτροπή υπό την προεδρία του Πρωθυπουργού στις 22 Φεβρουαρίου 1995 προηγήθηκε της συνόδου των G7. Ως η πρώτη χώρα του Ευρωπαϊκού Νότου που έχει εκπονήσει ολοκληρωμένο σχέδιο αξιοποίησης των νέων τεχνολογιών, κάνουμε τα εξής σχόλια στις αποφάσεις των Βρυξελλών:

- Χαιρετίζουμε τις κινήσεις συντονισμού προς την οικοδόμηση της Παγκόσμιας Υποδομής της Πληροφορίας (ΠΥΠ). Η παγκοσμιοποίηση της Κοινωνίας της Πληροφορίας είναι απαραίτητη προϋπόθεση επιτυχίας του ελληνικού εγχειρήματος. Η ελληνική κοινωνία της πληροφορίας θα επιβιώσει μόνο αν είναι προσανατολισμένη προς εξωτερικές αγορές:

- Η ΠΥΠ θα δώσει για πρώτη φορά δυνατότητα σύμπτυξης των εκατομμυρίων Ελλήνων της διασποράς ως ενιαίας αγοράς.
 - Ελληνικές επιχειρήσεις πρέπει να διεκδικήσουν μερίδιο στις ξένες αγορές υπηρεσιών.
- Η ΠΥΠ *πρέπει* να διαδοθεί σε τρίτες χώρες του αναπτυσσόμενου κόσμου και της ανατολικής ευρώπης. Ο δρόμος προς αυτές τις χώρες περνά πρώτα από τον Ευρωπαϊκό Νότο.
 - Χώρες όπως η Ελλάδα αποτελούν το λογικά επόμενο βήμα τεχνολογικής εξάπλωσης. Οι πιθανότητες επιτυχίας του εγχειρήματος είναι αυξημένες, αφενός λόγω του υψηλού επιπέδου του ανθρώπινου δυναμικού, αφετέρου λόγω της συμμετοχής μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
 - Ο εθνικός κορμός υποδομής (τα διασυνδεδεμένα δίκτυα) θα συνδέσει την Ελλάδα τόσο προς Βορράν με την Βουλγαρία, προς Νότον με την Κύπρο- Μ.Ανατολή και προς δυσμάς με την Ιταλία. Έτσι η Ελλάδα θα παγιώσει ρόλο πόλου έλξης.
 - Μέσω των πρωτοβουλιών της ΓΓΕΤ μεταξύ άλλων η Κοινωνία της Πληροφορίας έχει προχωρήσει και πέρα από ολοκληρώσει τη φάση έρευνας και πειραματισμού και είναι έτοιμη ως προς ορισμένες εφαρμογές της για ενσωμάτωσή της στην παραγωγή.
- Κύριο σημείο της ελληνικής στρατηγικής είναι η εξασφάλιση ίσων ευκαιριών και η αποφυγή της κοινωνίας δύο ταχυτήτων. Αυτό θα γίνει τόσο μέσω της εξασφάλισης ισότιμης πρόσβασης στην υποδομή, όσο και ισότιμης πρόσβασης στις γνώσεις αξιοποίησης της υποδομής.
 - Δεδομένης της σημασίας κοινωνικών επιπτώσεων έχει ήδη ζητηθεί από το Ινστιτούτο Εργασίας της ΓΣΕΕ η στενή παρακολούθηση των θεμάτων αυτών και η εισήγηση μέτρων προς την κυβέρνηση.
- Τις αποφάσεις του G7 διαπερνά η ανάγκη θέσπισης κρατικής παρέμβασης η οποία περιορίζει την τάση μονοπωλίων (κρατικών και ιδιωτικών),

τεμαχισμού της αγοράς και διασφαλίζει την διαλειτουργικότητα δικτύων και αποκεντρωμένων ενεργειών. Ο παρεμβατισμός σε νέες βάσεις ή "αναπαρεμβατισμός" (Reregulation) που πρεσβεύουν οι G7 συμπίπτει με τη φιλοσοφία της ελληνικής στρατηγικής:

- Υπάρχει μια κεντρική πολιτική αρχή όπως υπάρχει και ένας κεντρικός Οργανισμός. Ο Οργανισμός *συντονίζει* αλλά δεν *επεμβαίνει*. Ομοίως, η εξ Υπουργών επιτροπή που δημιουργήθηκε έχει τον ρόλο συντονισμού και όχι παρέμβασης.
- Νομικές πρωτοβουλίες και παρακολούθηση των εξελίξεων στην ΕΕ έχουν πρώτη προτεραιότητα και για την Ελλάδα.

Ο Παγκόσμιος χαρακτήρας της Κοινωνίας της Πληροφορίας δεν σημαίνει ότι εθνικές ιδιαιτερότητες και συγκριτικά πλεονεκτήματα δεν αξιοποιήθηκαν στην εκπόνηση εθνικής στρατηγικής. Στο ελληνικό πρόγραμμα δίδεται μεγαλύτερη έμφαση σε θέματα περιεχομένου, στις ανάγκες της βιομηχανίας αναδεικνύεται η κοινωνική συναίνεση και λαμβάνεται υπόψη η αρχική τεχνολογική υστέρηση και η ανάγκη ταχύτατης προόδου.

Το ερώτημα που τίθεται δεν είναι αν θα συμμετάσχουμε στην Κοινωνία της Πληροφορίας, αλλά πότε και με ποιούς όρους. Η γρήγορη προσαρμογή αμείβεται με μερίδιο στις νέες αγορές, ισχυρότερη θέση στον νέο διεθνή καταμερισμό εργασίας ως κόμβος των δικτύων πληροφόρησης και άλλα αναπτυξιακά οφέλη. Καθυστέρηση συνεπάγεται μόνιμη υστέρηση στην παραγωγή, εδραίωση της ανεργίας και μειωμένο διεθνές κύρος ως παραφυάδα περιφερειακής σημασίας, απειλή απώλειας όσων σήμερα θεωρούνται ως κεκτημένοι βαθμοί ανάπτυξης.